

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
Najstarejši
slovenski dnevnik
v Ohio
*
Oglaš v tem listu
so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

KUPUJTE
VOJNE BONDE!
The Oldest
Slovene Daily
in Ohio
*
Best Advertising
Medium

VOL. XXVIII.—LETO XXVIII.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY (ČETRTEK), MARCH 15, 1945

ŠTEVILKA (NUMBER) 61

Armada vzame fante med 18. in 20. letom

Tekom prihodnjih treh mesecev bodo vsi starejši moški vzeli v mornarico

WASHINGTON, 14. marca. — Ker armada potrebuje stalna nadomestila za izgube na fronti, ki so vojaške oblasti pri-je do zaključka, da moderni način vojskovanja zahteva mla-dih in živahnih ljudi, se je za-ključilo, da bo tekom prihod-njih treh mesecev armada do-bila vse rekrute med 18. in 20. letom starosti, moški od 21. do 35. leta pa bodo poslani v mor-narico.

Tozadeno je bila danes po-dana skupna izjava armadnih in mornariških oblasti.

Mornarica je pristala na ta program, ker bi drugače arma-da ne imela dovolj nadomestil za svoje pehotne sile na fronti.

Izjava bo napravljena edino v takih slučajih, kjer bodo rekruti posejali posebne kvalifikaci-je za radijsko in zrakoplovsko službo pri mornarici.

Novi program rekrutiranja se bo začel izvajati 15. marca in bo trajal do 15. julija.

Naši fantje-vojaki

Za 21 dni je prišel na dopust Newfoundlanda, Sgt. John A. Pucel, sin družine John Yapel, 32 let, 32. let. Tamkaj se je že 14 mesecev. Prijateljci Tracy Ave., kjer se nahaja soproga Margaret. Na službeno mesto v Miami, Fla., se bo podal nazaj 28. marca.

Poznana Mr. in Mrs. Frank Adam, ki vodita mesnico na 601 St. Clair Ave., sporočata, da dopust na tri dni sinovi prišli pri prijatelji so vabljeni, da jih obiščejo na domu.

Iz Great Lakes, Ill., je prišel na dopust za devet dni Seaman John Zalokar, sin Mr. in Mrs. John Zalokar, 21 let, 21. let. John je dobri godbenik in trompeto igra pred odhodom k mornarici nastopal z orkestrom na različnih prireditvah in veselicah v lokalnih klubih. Prijateljci ga lahko obiščejo na 6922 Hecker Ave., kjer se nahaja soproga Flo-rence, rojena Legat, in sinč-nar. Dne 22. marca se bo vrnil v mornariško šolo.

VAJE MLAD. PEV. ZBORA

Staršem pevcev Mlad. pev. zbora SDD na Waterloo Rd. se priporoča, da se je pričelo z red-nimi pevskimi vajami, ki se vr-šijo vsak četrtek ob 5:30 uri v Vajal. Prosi se, da pridejo v soboto, rojena Legat, in sinč-nar. Dne 22. marca se bo vrnil v mornariško šolo.

VAZEN SESTANEK

Nocoj, ob 7:30 uri se v Slov. del. domu na Waterloo Rd. vrši zlo vožen sestanek krožka št. 1. prog. Slovenk, in sicer radi veseli, ki se vrši v nedeljo ve-čer v SDD. Članice so prošene, da se gotovo udeležijo sestane-ka.

Tako je določila Jalta

Peter je imel že vse kufre zapokane, ampak "ve-liko trije" mu niso dali tiketa za rajšo domov... Te vražje restrikcije glede popotovanja v vojnem ča-su so v veljavi celo za "visoke glave!"

Grška borba za svobodo

Napisal za ONA Constantine Poulos

Posebni poročevalec agencije ONA, Constantine Poulos, je bil v Grčiji že dva meseca pred odhodom Nemcev in je prisel v Atene dva dni predno so se izkrale prve angleške patrle. Njegova poročila o raz-voju razmer v Grčiji so mu pridobila velik sloves v vseh krogih, ki se zanimajo za grško vprašanje. Prinašamo zdaj prvi članek iz serije, ki daje zgodovinsko ozadje borbe, ki se je razvila med grškimi strankami.)

Skozi zadnjih 18 mesecev nemške okupacije so se vsak četrtke sestajali znameniti grški profesorji in učitelji in razpravljali o novem vzgojnem načrtu, ki naj bi bil nado-mestil fašistične vzgojne metode režima diktatorja Me-taxasa. Obenem je bil namen, da se zmanjša izredno veli-ki odstotek nepismenih ljudi v Grčiji. Eden teh profesor-jev je dejal, da so na teh sestankih izdelali več načrtov, kot prej v 20 letih. Ta vzgojni odbor je bil pododsek EAM pokreta. Slični pododseki so delali na poljedelskem, zdrav-stvenem, industrijskem in drugih gospodarskih in social-nih poljih.

Že sam obstoj teh odborov in "osrečila" grški narod z "vsemi pododseki, ki so delali, dočim so se njihovi tovariši borili pro-ti Nemcem po deželi in v mestih, je dokaz, da je grški narod od-ločen, da mora biti Grčija po vojni svobodna, demokratična in bogata. Prvaki pokreta EAM so čisto poudarili, da narod ni pla-čal tolike cene v svoji borbi pro-ti fašizmu, da bi se potem vrnil nazaj v ono Grčijo iz leta 1940.

Po veliki polomiji v grško-turški vojni leta 1912 je bilo precej upanja, da bo prišlo do demokracije na Grškem. Kralj Konstantin je odstopil, njegov sin George pa je bil pregnan. Vodstvo je sicer prevzel premož-nejši del srednjih slojev, toda navidezno z namenom, da podpi-ra socialne zahteve, katerim je narod takrat začel prvič dajati iz-raza. Toda ta upanja se niso izpolnila—pod zastavo republike so se šopirili isti dekadentni po-litični elementi kot prej.

Venizelos, ki je bil tako drzen in obenem velik realist v zuna-njih zadevah Grčije, je bil ne-sposoben razrešiti domače pro-bleme, ki so tlačili ljudstvo. Od-lašal je in zamudil čas reorgani-zacije in preustrojitve svoje de-žele. Tako je propadla grška de-mokracija. In ko je propadla, je napravila prostor razvoju faši-stične diktature.

"Zakaj n o č e t e kralja?" so vpraševali angleški vojaki, ko so začeli svojo borbo proti grškim patriotom v Atenah. Kaj so mo-gli odgovoriti Grki? Odgovorili so s pomilovalnim molkom. Od leta 1936 do 1940 sta kralj George in general Metaxas

11-TONSKÉ BOMBE "ODPIRAJO ZEMLJO" V NEMČIJI

LONDON, 15. marca. — Nad Nemčijo je bilo več-raj 5,000 zavezniških letal, ki so bombardirali indu-strijske in vojaške postoj-anke z vsem, od navadne strojne puške do novih su-perbomb, ki tehtajo enajst ton.

Pilotje, ki so se vrnili z bombnega napada, poroča-jo, da so bile najtežje bom-be, ki so jih poprej spušča-li na Nemčijo, "otroška igra-ča" v primeri z 11-ton-skimi bombami, katere so danes prvič rabili britski bombniki v napadu na že-lezniški most pri Bielefel-du, 38 milj od mesta Muen-ster.

Letalci izjavljajo, da so nove bombe brezprimerno bolj učinkovite kot pa ta-kozvani "blokbusterji". Te 11-tonske bombe dejansko "odpirajo zemljo", je rekel neki letalec, ko se je vrnil na bazo v Angliji.

Kratke vesti

DRUGO NAJVEČJE JAPON-SKO MESTO V PLAMENIH

GUAM, 14. marca. — Ameri-ška zračna sila je večerj vprizo-čila strahovit napad na Osako, drugo največje japonsko mesto in glavni center japonske vojne produkcije. Opazovalna letala poročajo, da je vse mesto v og-nju in da se plameni vidijo iz da-ljave 125 milj.

VLADA NA DELU ZA BOLJŠE UMETNE UDE

WASHINGTON, 14. marca.— Urad armadnega kirurškega od-delka je naznanil, da je naročil laboratorijem General Motors Co., da se prične brez odlašanja z delom za produkcijo umetnih udov alumija in plastičnega ma-teriala. Te vrste umetni udje bo-do lahki in izredno prožni.

DVE LADJI UJETNIKOV SE VRAČA IZ RUSIJE

MOSKVA, 14. marca.—Iz Ode-se se poroča, da sta odpluli od tam dve ladji, na katerih se na-haja na tisoče ameriških, brit-skih in francoskih vojni ujet-nikov, ki so bili osvobojeni od Rdeče vojske na vzhodni fronti. Več tisoč nadaljnjih osvobojenih ujetnikov čaka na povratek do-mov v Odesi, kjer so nastanjeni v najboljših bolnišnicah in sa-natorijih.

UNJSKA VODITELJA KRIVA IZSILJEVANJA

NEW YORK, 15. marca. — Danes sta bila Joseph S. Fay in James Bove, uradnika pri uniji stavbniških težakov, A. F. of L. spoznana krivim, da sta od kontraktorjev izsiljevala de-nar. Prosekucija je dokazala, da sta obtoženo izsilila vsoto \$268,000.

vedla zunanji oddelek in Church-illa do tega, da sta se obrnila proti progresivnim elementom grškega javnega in političnega življenja. Padla je usodepolna odločitev, da je treba uničiti ob-last EAM pokreta, češ, potem ne bo nikogar, ki bi se utegnil upirati angleškemu načrtom za povojno Grčijo.

Vse to, obenem z neprestanim namigavanjem Churchilla v le-tih 1943 in 1944, da naj se kralj George vrne na svoj prestol—katerega itak ni bilo več—je ustvarjalo nezaupanje do angle-ške politike in je naposled pri-vedlo do tragičnih dogodkov preteklega decembra.

Amerikanci ojačili mostišče na vzhodnem bregu reke Rene

Vesti z bojišč

Umrli - ranjeni - ujeti

FRED SKAPIN Jr.

V Holandiji je bil 26. febru-arja ubit Pfc. Fred Skapin jr., ki je služil pri inženirjih. Nje-govi starši, Mr. in Mrs. Fred Skapin, stanujejo na 2022 W. 50 St., in so dva dni pred poroči-lom o njegovi smrti prejeli pi-smo, da je sin ranjen, ampak da njegovo stanje ni nevarno.

Pfc. Skapin je bil 22 let star in z a p u š č a 10-letnega brata Franka in sestro Elizabeth. De-lal je pri Thompson Products Company.

MARTIN S. PLANISEK

Dne 2. februarja je bil ranjen v Nemčiji Pvt. Martin S. Plani-sek, star 33 let, ki je služil pri padalni pehoti. Sedaj se zdravi v veteranski bolnišnici v Battle Creek, Mich.

Ranjeni vojak je sin Mr. in Mrs. Martin Planisek, 15704 Calcutta Ave. in je pred odho-dom k vojakom v decembru 1942 delal pri Cleveland Tractor Co., preko morja pa je šel v maju 1943.

EDWARD F. HOCEVAR

Mednarodni Rdeči križ poro-ča, da se nahaja kot jetnik v Nemčiji Pfc. Edward F. Hoce-var, star 19 let, ki je pred od-hodom k vojakom stanoval na 9914 Elizabeth Ave. Svoj čas je delal pri Cuyahoga Stamping Company.

JOHN A. PUCEL

Mrs. Mary Taucher, ki stanuje na 18402 Rosecliff Ave. je prejela poročilo, da se njen brat, Sgt. John A. Pucel, ki je bil po-grešan izza 20. decembra, naha-ja v Nemčiji kot ujetnik.

Sgt. Pucel, ki je 29 let star, je sin Mrs. Mary Rivič, ki biva v Trumbull, Ohio.

HERMAN A. KUNSTEL

Mrs. Margaret Kunstel, stan-jujoča na 5716 Euclid Ave., je prejela poročilo, da se njen mož, Sgt. Herman A. Kunstel, ki je bil 24. januarja pogrešan na za-padni fronti, nahaja v nemškem ujetništvu.

Sgt. Kunstel, ki je oče šestme-sečne hčerke, je pred odhodom k vojakom delal pri Lamson & Session Co., preko morja pa je bil poslan preteklega aprila.

V ZADNJE SLOVO

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ so prošene, da pridejo no-coj ob 8. uri v Joseph Zele in sinovi pogrebni zavod, E. 152 St., da izkažejo zadnjo čast umrli članici Heleni Laurich. V-tri, ob 8:30 uri zjutraj se vrši pogrebna maša v cerkvi Marije Vnebovzette na Holmes Ave., katere se naj članice po mož-nosti udeležijo.

So zavzeli Honnef severno od Remagena; preko mostu, o katerem trdi Berlin, da je uničen, se še vedno vsipajo ojačenja

PARIZ, 15. marca. — Čete ameriške prve armade so večerj zavzele trdnjavsko postojanko Honnef in dobile s tem trden tečaj na severni strani svojega mostišča na vzhodnem bregu reke Rene. Preko Ludendorffovega mo-stu se še vedno vsipljejo nova ojačenja za čete, ki so že na vzhodnem bregu reke. Obenem so ameriški inženirji v bližini zgradili pantonski most, ki služi v isto svrhu.

Nemci sami priznavajo, da se je pred zavzetjem Honnefa na-hajalo na vzhodnem bregu Re-ne 70,000 ameriških udarnih čet.

Zadnja poročila s fronte jav-ljajo, da se Amerikanci onstran Rene nahajajo samo dobro mi-ljo od glavne ceste, ki teče med Frankfurtom in Koelnom, med-tem ko so druge ameriške sile na drugih sektorjih zapadne fronte tudi stalno prodirale na-prej.

Mostišče je 10 milj in pol dolgo

Ameriške čete so večerj po-lagoma, toda vztrajno prodira-le proti vzhodu, severu in jugu. Mostišče okraj Rene je sedaj 10 milj in pol dolgo in pet milj in pol globoko.

Nemški radio je snoči poročal, da so nacijski bombniki tekom dneva uničili Ludendorffov most.

Pokvarjeni električni stik rešil most in spremenil potek vojne na zap. fronti

S 1. AMERIŠKO ARMADO OB RENI, 14. marca. — Zad-njih 19 dni je bilo brez dvoma najbolj odločilnih; v teku teh 19 dni se je po zaslugi ameri-ške drznosti in iznajdljivosti spremenil potek borbe na za-padni fronti, ki je znatno pri-bližal dan, ko se bo na svet zo-pet vrnil mir.

In najznačilnejši trenotek v tem času je bil, ko je saržent Alexander Drabik, bivši me-sarski pomočnik iz malega ohiojskega mesteca Holland, na dan 7. marca popoldne vodil napad preko mostu pri Rema-genu. Prekoračenje mogočne Rene je bilo izvršeno.

Za Drabikom so se vsule na vzhodni breg velike nemške re-ke mogočne oklopne sile gen. Courtneyja, ki so tam ustano-vile svoje mostišče.

Novi grobovi

MARY BOBNIC

Po kratki boleznii je umrla na svojem domu Mary Gornik Bob-ni, rojena Znidaršič, stara 72 let. Stanovala je na 1233 E. 71 St. Pogreb se bo vršil iz Za-krajškovega pogrebnega zavo-da. Podrobnosti bomo poročali jutri.

VITUS KMET

Danes ob 2:30 uri zjutraj je umrl v Polyclinic bolnišnici Vi-tus Kmet, star 40 let, stanujoč na 6206 Schade Ave. Pogreb oskrbuje Zakrajškov pogrebni zavod. Podrobnosti bomo poro-čali jutri!

Vesti iz življenja ameriških Slovencev

Hudson, Wyo. — Tukaj je umrl Frank Jugovic, star 59 let in doma iz Stare Loke na Gorenjskem, odkjer je prišel v Ameriko pred 31 leti. Bil je član SNPJ. Zapušča ženo in dva sinova. — Teden pozneje je pa umrl v bolnišnici Gregor Ka-lan, star 96 let in doma od Škofje Loke. Bil je član ABZ.

Eveleth, Minn. — Dne 3. fe-bruarja je v bitki za Manilo padel John Hace ml., sin druž-i-ne John Hace, star 23 let in član SNPJ. V službi Strica Sa-ma je bil od septembra 1943, prej pa je delal v Clevelandu. Poleg staršev zapušča sestro in brata (pri mornarici).

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)
By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):
For One Year — (Za celo leto) \$6.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

Mirko G. Kuhel:

Slovenija v borbi za svobodo

XIV.

Civilna uprava

Osvobodilna fronta je upostavila obširno civilno upravo in po ustanovitvi slovenske narodne vlade 19. februarja 1944 so vsem državljanom jamčene osnovne demokratične pravice. Te pravice so zaščitene in tisti partizani, ki brezobzirno ignorirajo ljudske pravice, so brez razlike na svoje prejšnje junaške zasluge ustreljeni. Mnogim članom višjega sodišča je žal, da morajo povzeti tako akcijo, toda zavedajo se in poudarjajo, da je edinstvo slovenskega naroda sveta stvar ter da se doseže to edinstvo, mora biti narod zaščiteno pred izkoriščevanjem. Nobena reč ne potuje iz ust do ust tako hitro kot novica o lepem ali grdem obnašanju.

Pri partizanih so vojaške oblasti podrejene civilnim. Odgovorne so političnemu organu za svoje uspehe na bojnem polju in za svoje postopanje z ljudmi, bodisi na osvobojenem ali še popolnoma okupiranem ozemlju.

Ta določba o odgovornosti se mi zdi izredno važna, kajti jasno spričuje, da leži vsa oblast — civilna in vojaška — v rokah naroda samega, ne pa v rokah sorazmerno manjše vojaške skupine. In važno je zavedati se tudi tega, da je ta manjša vojaška skupina pomagala izročiti vso to oblast v ljudske roke. To se lahko zgodi le tam, kjer vlada vera v oblast naroda, kjer vlada prava demokracija — vlada ljudstva.

Razpust obveščevalne službe

Po organiziranju Osvobodilne fronte je bila ustanovljena tajna varnostno obveščevalna služba (VOS), katere namen je bil izslediti petokolonce, kvizlinge in druge narodne izdajice in jih iztrebiti, če so bili prenevarni za uspešen razvoj partizanskega gibanja. To tajno službo je razpustil parlament dne 19. februarja 1944. V tem odloku je povedano: "V stremiljenju, da pospešuje ter zgradi demokracijo na vseh področjih javnega življenja in spričo dejstva, da narodni izdajalci vse bolj izgubljajo tudi poslednje korenine med slovenskim narodom, ukinja SNOS varnostno obveščevalno službo kot posebno, izredno organizacijo s posebnimi, izrednimi pooblastili in polnomočmi za borbo proti peti koloni..."

Domači sovražniki naroda niso več delali nevarnosti za Osvobodilno fronto. Od tedaj naprej ni mogel nihče več biti kaznovan brez sodnijskega procesa in nobenemu se ni moglo več odvzeti osnovnih pravic. To je bil velik korak k napredku, kajti VOS, dasi zelo potrebna ustanova spočetka, je prišla na slab glas radi svojega poklicnega značaja. Imela je poseben oddelek "likvidatorjev", kojega namen je bil jasen. Najbolj nevarne izdajice so morale izginiti. Veliko senzacija je zlasti zbudil atentat na bana Natlačna in dr. Erlicha, katerega je radi sodelovanja z Italijani in rezultata deportiranja velikega števila protifašističnih Ljubljancev VOS obsodila na smrt. Ti likvidatorji so se znali prikrasti v osrčje okupatorja, izvršiti svojo nalogo in izginiti. Taki čini, kot razobešenje slovenske zastave na ljubljanskem gradu ali položiti bombo v jedilnico nemških oficirjev v Trstu, so bili le postranska dela tega oddelka.

VOS je nadomestila redna vojaška organizacija, koje naloga je ščititi narodne interese; soditi zamore le vojake, ki so kršili kako ljudsko pravico. Vse vojne zločince pa bo sodil narod sam. Posebna komisija, ki zbira vse podatke in informacije o vojnih zločinih, nima nikake sodnijske moči, pač pa je le informativnega in statističnega značaja.

Se naslednjo zgodovinsko resnico je vredno omeniti in objektivno presoditi. Kmalu bo konec vojne in mednarodne komisije bodo imele vse možnosti uveriti ta dejstva, ki so javno zelo malo znana. Leta 1942, pod italijansko okupacijo, je slovenska fašistična klika v Ljubljani ustanovila svojo tajno policijo ali "katoliško milico," katere namen

je bil izvrševati policijske operacije proti članom Osvobodilne fronte. Ponoči so ti policisti ali miličniki vdrali v stanovanja in aretirali osumljence v imenu Kristusa Kravja. Odvedli so jih v neko vojašnico in strahotno mučili in na ta način skušali od njih izsiliti priznanje. Čez nekaj mesecev je celo fašističnim oblastnikom postalo to početje preveč in so to posebno katoliško policijo ukinili. Prebivalstvo se je teh fanatičnih sadistov, ki so zlorabljali in se skrivali pod krinko vere in cerkve, bolj balo kakor pa črnosrajčnikov.

POLOŽAJ V LJUBLJANI IN DRUGIH KRAJIH SLOVENIJE

Nobeno poročilo o edinstvu Slovencev bi ne bilo popolno, ako bi ne vključevalo slovenske prestolice — Ljubljano. Menda vsi voditelji Osvobodilne fronte prihajajo iz Ljubljane, kjer so se tajno vadili podtalnega dela še predno so bili prisiljeni pobegniti v hribe in pristopiti k obojeni sili. Toda zanesljivih poročil o položaju v Ljubljani nikoli ni manjkalo tudi potem, ko sovražnik ni dovolil nobenemu iz mesta ali v mesto. Partizani so vedli kako se vtihotapiti, pomagali so jim in skrivali pa tudi meščani.

Mestni listi in časopisi redno prihajajo v partizanske roke, kakor tudi v roke članov zavezniških misij v Sloveniji, in slednji sami so sodili o propagandi, ki se je širila po Ljubljani pod vplivom nemških in italijanskih agentov ter poročali svojim nadrejenim.

"Slovenski Dom" in "Jutro" sta glavna lista, ki stalno pišeta proti partizanskim "komunistom" in proti "judovstvu." "Slovenec" ni dosti boljši, če ne slabši, kajti odprto služi nemški propagandi in skuša delati vtis, da se domobranci borijo za svobodno Slovenijo, ko sodelujejo z Nemci v borbi proti Osvobodilni fronti in korakajo za Hitlerjevo svastiko.

Nekje v južni Franciji

Mali Napolitanec Giovanni

Po razsulu Rommelove Afrike Korps v Afriki, je bila naša naloga tamkaj končana. Očistili smo naše orožje in opremo; dali so nam nekaj dni počitka, ako moreš vojaški počitek imenovati počitek, ko se na vročem afriškem solncu vadiš za vdor v drugo sovražnikovo deželo. Kmalu je začelo šušljati med moštvom, da gremo v kratkem naprej. Kam, tega seveda ni vedel niko, bila so sama ugibanja. Nekateri so nam celo prerokovali, da se vrnemo nazaj v Ameriko. Ali v tem času se je pričela invazija Italije, in nam je bilo tako jasno v katero smer se premaknemo.

Naš bataljon se je vkrcal na ladj v Oran 27. septembra 1943. Pluli smo proti Bizerti in tam čakali na padec Neaplja. Naš konvoj je previdno priplul v neapolitanski zaliv 3. oktobra zvečer. Tukaj smo morali počakati jutro, drugi dan, 4. oktobra sem zagledal to, tako slavno Neapolitansko pristanišče z Mt. Vesuvius v ozadju. Star pregovor veli: "See the Naples and die". Meni ni bilo do tega, da bi umrl zaradi pogleda na Neapolitansko pristanišče. Pogled na Napoli in zaliv je bil nepopisljivo grozen, obenem pa tudi krasen. Nad mestom se je valil gost črn dim, v ozadju pa je mirno kadil stari oče Mt. Vesuvius tudi gost val dima, kateri je pa po par mesecih našega bivanja tako silno bruhal na dan. (Kar so čitatelji gotovo čitali z poročil časopisja).

Od časa do časa se je slišal močan pok čarovnih min, katerih je pustil sovražnik brez števila. Nekateri od teh so eksplodirale šele deset dni po odhodu sovražnika, kakor na primer tista, katerega je eksplodirala na Neapolitanski glavni pošti, kjer je bilo toliko človeških žrtev.

Dan 4. oktobra je bil zelo krasen, sonce je sijalo kot na zrcalo mirno morsk gladino, jaz sem slonel ob robu ladje in se divil nad starim očakom Vesuvius, kateri je pihal dim tako mirno v zrak, kot da bi vladala sama ljubezen na svetu, ne pa krvavo svetovno klanje. Ker so bili pomoli v pristani-

šču vsi razbiti in vhod v pristanišče blokiran po potopljenih ladjah, se je naš konvoj ustavil daleč proč v neapolitanskem zalivu. Spustili so ob ladjah spletene vrstve mreže in po teh smo splezali v male čolne, kateri so previdno švigali med potopljenimi ladjami.

Ko smo ležli z medkrova, obloženi z vso našo prtljago in pošteno mokri od potu, nam reče neki stotnik, tukaj so še ena vrata in tako se je naša vrsta razcepila. Ker je šlo v čoln samo sto mož in je bil v tem času poln, smo se tako jaz in še nekaj fantov ločili od naše kompanije. Ko se izkrcamo na kopnem, začnem gledati za ostalimi fanti naše kompanije, ali bilo nas je samo šest. Mislim sem si, lepa je ta, tukaj smo v tuji deželi, pred nami sovražnik in mi pa pomešani v drugem bataljonu. Ali naš strah je bil brez podlage, ker čez kake pol ure pridrvi drugi čoln z ostalimi možmi naše kompanije. Sformirali so nas in odrinili smo med pokanjem min, in tu in tam se je oglasil pok puške. Ker smo bili tega že navajeni v Afriki, se nas starejši vojakovi ni nobeden veliko zmenil za to; le nekaj fantov novincev, katere smo pred kratkim dobili z Amerike, ki niso bili temu vajeni, je ob vsakem poku mine brzo poskakalo v bližnje jarke. Ko pa so videli, da drugi nemoteno korakamo naprej, so se tudi ti umirili.

Korakali smo z pristanišča, katero je bilo vse razbito po bombah in minah. Pot nas je vodila po Via Porto, in od tam smo zavili v ulico Corso Umberto, katerega je bila v mirnem času tako pri srcu vsakemu Neapolitanu, ali sedaj vsa v razvalinah. Z Corso Umberto smo šli po ulici Via Leberta in od tam v Palazzo Garibaldi. To je zelo krasna železniška postaja.

Nastanili so nas tukaj, spali smo na kamenitem tlaku zelo zadovoljni, da smo imeli nad seboj streho in ne tako, kakor v Afriki, kjer smo vedno spali v šotorih, takozvanih "Pupents". Tukaj smo spali dve noči, tretji dan pride povelje, da moramo vsi ven, da je poslopje podmirano z časovnimi minami ali

ONKRAJ MORJA

DOMA

Zdravniške obveze se pričinja delati v delovni sobi Rdečega križa in te obveze izvršijo svojo nalogo v majhnem predelu v džungli na Filipinih, kot je razvideti iz zgornje slike. Prostovoljne delavke pri Ameriškemu rdečemu križu so napravile nad dva milijona teh obvez, ki se jih pošilja po vseh delih sveta, kjer se naše vojaštvo bojuje na frontah.

bombami. Znesli smo našo ropotijo ven, in od tam v neko veliko skladišče nedaleč proč od poslopja. Tudi to skladišče je bilo vse razbito po bombah, le tu in tam je bil kos strehe. Vsaki je gledal, da je dobil boljši prostor ali izbire ni bilo veliko.

Drugo jutro sem bil zgodaj pokonci, ker mi zaradi mraza ni bilo mogoče spati. (Pogrešal sem afriško vročino). Hodim gori in doli po tračnicah, da se malo ogrejem in razgibljem moje ude. Zapazim na tračnicah nedaleč proč od postaje nemški železnični voz prvega razreda, kateri se je po naključju, ali namenoma ohranil pred ognjem. Hitro sem bil notri, začnem ogledovati, ako bi se dalo kaj dobiti za izboljšavo mojega ležišča. Sreča mi je bila mila, v drugem kupeju sem dobil rdečo baržunasto blazino, katerega je bila čez šest čevljev dolga. Ni trajalo dolgo in imel sem prav udobno ležišče.

V začetku našega bivanja je bil vstop na postajo in peron civilistom zabranjen in je bilo vse strogo zastraženo. Neko jutro naletim na peronu na malega dečka, ki je bilo gledal proti naši kuhinji. Bilo mu je okoli šest let, bil je bos in opravljen v tanke koteninaste hlače in v tuji deželi. Bil je dečevan oktobrski dan in me ne je zeblo, dasi sem imel na sebi toplo volneno obleko. Mislim sem si, dečko mora biti v bližini doma in bo šel kmalu na gorko v hišo, k očetu in materi. Ker se mi je dečko takoj prikupil, stopim k njemu, da se malo pošalim z njim. Vprašam ga kje ima dovoljenje za hodi-ti tukaj? (Dove e la tua permissione?) Fantek je bil korajžen, nasmejlja se mi prav lepo nedolžno otroško. Poseže pa po tankih hlačah in potegne ven žilico: No, dobro dovoljenje, sem mu rekel. Vprašam ga kje sta njegova starša, oče ali mati? Fantek mi raztolmači da šteta mrtva. Sprašujem dečka še nadalje in mi razjasni, da spi v bližnji po bombah porušeni hiši. Vprašam ga, ako hoče caramelles, no, teh sem se hitro znebil, mislim sem si dečko je lačen. Dam mu znamenje, da naj gre z menoj. Peljem ga v našo kuhinjo in vprašam kuharja, ako hoče nakrmiti našega novega malega zaveznika? Kuhar, tudi oče dveh otrok je nasitil dečka, da mu je bil trebušek napet kot boben. Ko je zvedel naš kompanijski poveljnik, da spi fantek v porušeni hiši, je dovolil, da se je mali Giovanni preselil k nam. Dobili smo za njega nekaj volnenih odev, in mu v kotu našega stanovanja uredili, kolikor je bilo mogoče udobno ležišče. Tako je mali Giovanni postal naš kompa-

nijski mascot. Jaz sem mu dal po šivilji urediti eno mojih volnenih srajc. Drugi hlače in tako dalje. Ker mu nismo mogli dati velikih vojaških čevljev, smo z čepico nabrali dovolj za nove čevlje. In fantek je v tednu časa zgledal kot miniaturni ameriški vojak. Ko smo se premaknili v drugi kraj Italije, smo vzeli malega Giovannita z seboj. Bilo ga je lepo videti, ko je sedel na tovornem avtu in salutiral mimoidočim oficirjem in vojakom. Bil je z nami leto dni in ko smo dobili povelje, da zapustimo Italijo in ga ne moremo vzeti z sabo, se je prav milo jokal. Prihujal se je bil nam vsem, tako, da je kompanijski poveljnik poskusil dobiti dovoljenje, da bi ga vzeli z nami. Ali tega ni bilo mogoče dobiti, ker vojaške postave ne dovolijo transportacije za drugega kot vojaka. Jaz sem odšel v bolnišnico potem v Francijo in k drugemu bataljonu. Kaj se je zgodilo z malim Giovaniem mi ni znano. Slišal sem tukaj v Franciji, da ga je vzela v oskrbo druga ameriška četa, katerega je še v Italiji. Zelim pa, da se po končani vojni še srečam z malim Napolitanecem in bi bil tega srečanja v resnici vesel. Gotov sem pa, da se bo mali Giovanni, še kot dorasel mož, z veseljem spominjal ameriških vojakov.

Dragi rojaki širom Amerike, spomnite se malih slovenskih Janezov in Ivank v naši lepi, ali sedaj po sovražniku oropani in teptani domovini. Spomnite se nedolžnih dečkov in deklic, kateri trpijo glad in mraz. Otirajte solze tem nedolžnim otrokom, po katerih žilah se pretaka kri naših bratov in sester. Podpirajte Pomožno akcijo, ker s tem pomagate lajšati trpljenje nedolžnih otrok, in obnemogljivih staršev in žen, katerim je naš dedni sovražnik našega naroda uničil vse skromno imetje. Naši mali ali žilavi narod slovenski ne sme biti zbrisani z sveta. Stopiti moramo združeni vsi Slovenci na dan, in pomagati, da zniaga pravica nad krivico, da posije še enkrat in to za vedno, sonce svobode nad našo po naravi tako lepo Slovenijo. Pozdrav vsem čitateljem teh vrstic in obenem želim veselo velikonočno praznike.

Louis Elovor

Urednikova pošta

Pomladanski festival

Cleveland, Ohio. — V soboto 17. marca bodo zabavale članice društva "Svobodna Slovenke" št. 2 S.D.Z. v avtoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. in na priliko vabijo vse svoje prijatelje na poset te vesele plesne veselice. Kak dvomiti, si bo morda mislil: "Kaj vabijo v teh suhih dneh, ko s čem postreči, bodisi v kuhinji ali v gostilni?" — zato naj takoj povemo, da vam bomo takoj stregle, kot je bila naša doma v starih dobrih časih. Manj spretnega manevriranja sem tja, kako in kaj — in domaj smo se na veliko, okusno in vabečo svinjsko gnjat, ki v normalnih razmerah dobi la velikonočno praznko, a la žrtvovana za ta dan za obilno prigrizek našim gostom — krofi — saj veste kako obilno napravi naša kuharica Mrs. Janez — tudi ti se bodo slišali veliki in lepo zapeceni na našem mestu v prizidku in v vseh valih pozornosti. Prav tako tudi z pijačo — posej je treba tja do zidu po onega, je bil namenjen za ta svečanost — res zlahka čaka, ki se le še redkokdaj v tem svetu.

In še marsikaj so si omislili naše članice za lepše razvedrilo posetnikov — oddaja vhodna nagrada in deset njih bo obdarovanih z zapeljivimi cigaret. Ali ni to duhovito in željen domislek? Res, nagrade storite, da se takoj odločite, nās v soboto posetite. Godbo bo oskrbel Pete Srnecov.

Vljudo vabimo in pričakujemo tudi vse one, ki imajo rokavne interese do treh nagrad, ki jih bodo ta večer prejeli srečni lastniki. Priidite in pridite zgodaj, da vsaj malo raztegnemo po postavi nam merjeni čas za to razvedrilo, tudi radi tega, ker obilen prireditev nas založi s srečnimi da lahko podpiramo in vamo v dobrodelne svrhe, si tu ali za staro domovino, si tu ali za tudi glavni vzrok smo aranžirale to zabavo.

Torej na gotovo svidenje soboto 17. marca v S. N. D. Josephine Petric, tajnica.

Pridobivanje volne

Ena izmed poznanih in valnic kemikalij, Montesa Chemical Co., je pred nedavnimi objavila nove vrste imena Najnovejša iznajdba je Santocel. S to novo tvarino, lahka kakor volna, se izdelovalo posteljno odev, ovitke, in njih teža bo le polovica, in njih teža bo le polovica. Istočasno je Britains Chemical Industries objavila novo sintetično volno iz lesnih rin. Imenuje se Ardil, izdeluje ga tudi iz navedenega nusa. Izdelovanje umetne volne bo veliko cenejše kot prava dobivanje volne od ovac. Pomen tega novega razkritja je no, evrnom ali ravnom, žala svojo obliko in trpežnost se ne bo krčila. Preiskuje tudi dokazale, da se blaga ne do lotili moli in ima pravo neno važnost.

Vse čeke in money-ordere izdajte na ime:
United Committee of South-Slavic Americans

V METEŽU

MARIJA KMETOVA

Roman

(Nadaljevanje)

Kakor človek, ki pravi: "Do tu in ne dalje—ju je resno pogledala samostanska veža. Polmračni oboki so strmeli s stropa in čutili je bila meja med svetom zunaj in življenjem tu znotraj. Tina bi bila rada govorila s prednico samostana in obe sta se spogledali.

"Kako je nizko," je dejala Vanda in Tina se je ozirala po čakalnici. Majhen, ozek in nizek prostor je bil to in železna mreža, ki je segala do stropa, je spominjala na izpovednico.

"Če je vse tako mračno in majhno," je dejala tiho Vanda, "potem ne bo nič prijetno."

"Le ne boj se," je odvrnila Tina, čeprav je bilo tudi njej tesno pri srcu.

In ko so nekje zaškripala vrata, se je ozrla in videla teman prostor in okno kakor, bi bilo slepo, vendar je videla skozi to okno še drugo okno, a obe sta bili čudno blede in mrtvi. "In je vendar sonce zunaj," je pomislila Tida, a se koj zdržnila, ko je zaslišala pritažene korake in glas, ki je vprašal:

"Želite, gospa?"

Vanda je vztrepetala, Tina pa je pogledala v mrežo in je iskala osebo, ki jo je vprašala. In zagledala je majhno, drobno postavbo, ki je bila v črni redovniški obleki še drobnejša. Iz trde platnene beline, pa je gledal obraz, ki je bil čudovito nežen in droben, da se je zazdelo Tini, kakor bi ga sploh ne bilo in bi izginil, če bi izpregovorila preglasno besedo. V zadregi je bila, obraz pred njo pa se je nasmehnil.

"Saj ste me poklicali, kajne? In jaz sem prednica, mater Katarina."

"Moje ime," se je vzdramila Tina, "Tina..." Tedaj je pomislila: "Tina—kaj—Gornikova ali Mlakarjeva?" Zardela je in nadaljevala: "Tina Mlakarjeva iz Trsta."

"Iz Trsta?" je povzela prednica. "Tedaj imate že pravo pomlad ondi. Pa sedite, prosim!"

Vse tri so sedle in Tina je odvrnila zamolklo:

"Da—je že pomlad."

"In to je vaša hčerka? Morda želite, da bi jo vzeli v našo šolo?" je nadaljevala prednica, ki je bila opazila nekako zadrego v Tini in ji je hotela pomagati do besede.

"Da, zelo rada bi," je odvrnila Tina in se kar oddehnila.

"Težko bo šlo, v drugem polletju smo že in neradi sprejemamo zdaj—le v izrednih slučajih, če je res sila."

"Pa bi lepo prosila," je dejala Tina, "in tudi, če bi jo sprejeli v zavod."

Prednica je zmajala z glavo. "Težko, težko—saj razumete, da je sitno kaj takega sredi leta. In če vam je le mogoče, go-

spa bi svetovala da se odločite drugače."

Vanda se je bila skoraj razveselila teh besed po vsem, kar je bila izvedela od mame in prav nič si ni želela ostati v Ljubljani. A prednica ji je bila všeč in nepremično je zrla vanjo in zdela se ji je mlajša od mame in da se venomer smehljajo oči in so lica kakor iz zameta. In roke so se ji zdele drobnejše od njenih in ne hote jih je primerjala.

"Zelo težko bi šla zdaj kam drugam," je povzela Tina, "in že dolgo je to moja želja, da bi bila Vanda pri vas. Nimam znancev v Ljubljani in res ne vem, kako bi, če mi odrečete prošnjo."

"Torej je ta zadeva težka za vas in za nas. In se res tako mudi, da ne morete počakati prihodnjega šolskega leta? Saj zdaj smo že v marcu..."

"Nemogoče," je dejala Tina, "namreč jaz, moj mož..."

"Atek je v Ameriki," se je nenadoma oglasila Vanda, ker je videla, da je mami sitno. A Tini je bilo zdaj še bolj sitno in brž je dejala:

"So pač čudne razmere včasih in človek ne ve, kako bi se obrnil... No—in z možem, saj boste razumeli, včasih je tako, včasih drugače—nisva se razumela. In za otroka tukaj—je najbolje, da bo pri vas in zato res lepo prosim... Jaz bom zdaj drugače... in se bom... in saj veste, sama ne morem, življenje je težko..."

Prednica je videla, da je Tina v zadregi, da išče besede in vendar ne more naravnost z resnico na dan, zato je prekinila Tino in vprašala:

"Imate listine od hčerke?"

"Da, seveda, prosim," je brž povzela Tina in kar odleglo ji je, da bi bila prednici najrajša stisnila roko.

Ko je pregledala prednica listine, je dejala:

"V meščansko šolo torej bi šla... Če torej res tako želite—bi pač napravili izjemo, kar sicer ni naša navada. A če ne gre drugače—pa v božjem imenu."

"O, prav hvaležna sem vam," je vzkliknila Tina in Vanda se je skoraj prestrašila in zaskledlo jo je v srcu, da jo mati tako želi oddati, a premagala se je in je molčala.

"Pa kdaj želite?" je vprašala prednica.

"Kar danes—ker se mi mudi v Trst, in sicer ne vem, kako bi..."

"Pa bodi," je odvrnila prednica in vse tri so vstale. "In"

navada je, da si starši prej ogledajo prostore, kjer so njihovi otroci, zato prosim, če bi stopili skozi druga vrata, da vam pokažem..."

"Saj ni treba," je hitela Tina, "nerada nadlegujem..."

"Ne, ne—taka je navada—prosim!"

"Pojdi, pojdi, mama—tudi jaz bi rada," je zaprosila Vanda in prišla Tina za roko.

Odšli sta v vežo, prednica je izginila za mrežo in skozi majhna, a težka vrata sta vstopili Tina in Vanda v visok prostor, ki je bil poln čudovite resne svetlobe in kakor obit z množico vrat na vse kraje. Na levi je bil velik križ in Tina se je ne hote zgenila in se za kratek hip zazrla vanj. Zableščala se je kakor blesk svetla točka iz njenih otroških let in nasmehnila se je in zavzdihnila: "Kako je že vse to daleč za menoj!" S prednico so odšle po širokih stopnicah na desno in nenadoma se je razprla bogata luč in hodnik poln svetlobe in solnce se je zasmejal in jih veselo pozdravil. Šolski prostori so bili jasni in čisti, vendar je bila čutili strogost šole, a ne v toliki meri, kot jih je bila vaje na Tina v drugih šolskih poslopjih.

"Bolj prijazno je kot v Trstu," se je oglasila Vanda.

Spotoma se je Tina ozirala v prednico in se ji je zasmilila, da je dejala v mislih: "Uboga reva, v tej redovniški halji se muči v najlepših letih in se bo mučila do smrti. Saj je vse to le na glavi in po prsih kakor oklep, da se niti pregibati ne more, kakor bi se hotela. In čemu vse to?" Glasno pa je povzela:

"Kaj vam ni hudo v temi zidovju in v tej obleki? In vam ni dolgčas? Pa oprostite, a jaz ne morem razumeti tega."

"Kaj bi bilo hudo," je odvrnila prednica. "Privaditi se je treba in dolgčas mi ni prav nič, ker je dela vedno na preostajanje in niti ne utegnem pomisliti, kaj je dolgčas."

"Čudno," je dejala Tina, "jaz tega ne bi zmogla."

"To je poklic. In Bog že pomaga, komur je odmerjena tak pot."

Že je hotela reči Tina, da ne verjame v poklice, a ni hotela zaliti prednice. Ko so zavile v teman hodnik, pa je dejala:

"Pa vi vse verujete?"

Prednica se je začudila in dejala po presledku:

"Seveda vse."

"Do pičice—z vsemi priveskmi?"

"Gotovo, saj to se mora."

"Čudno—in za inteligentnega človeka po mojih mislih—še bolj čudno."

"To je milost božja."

Milost božja! Tina se je pomilovalno nasmehnila. "Kaj bi, milost božja!" je pomislila. V temnem hodniku so se ozirale skrivnosti vanje in so šepetale

o pritaženih korakih. Čudne sence so begale po stenah in vsa vrata so se tiho odpirala in zapirala in če je šla kaka redovnica mimo, je bilo, kakor bi se utrnil smehljaj s solnčnega žarka. Toliko nežnosti in fine se je bilo vsepovsod, v stopnicah, obokih, starinskih omarah, mizah in stolih, še na kljukah in stenah, da je Tina začutila dišavne srednjeveške plemenitaške gospode in ne hote je stopala z umirjenostjo korakom. In v vsej svoji postavi je začutila odsev te nežnosti, ki jo je obdajala krog in krog. Vanda je ves čas molčala in od koraka do koraka se je vlivala vanjo neka mehkoča, kakršno je začutila na večere, preden je zaspala. In spet si je zaželela, da bi ostala v zavodu in nič več ji ni bilo hudo. Tedaj je Tini ne hote zastal korak. Ozrla se je v velikanski križ nad razkošnim stopniščem in Kristus se ji je zazdel, da je živ in vidi vse okrog sebe. Obenem pa so odsevali s Kristusovega obraza vsi pritaženi vzdih in tihe prošnje redovnic, ki so hodile in bodo hodile tod mimo. In vsa upanja trpečih src in molitve drhtečih ustnic in šepetajoče besede razbičanih misli so lepele na tem Kristusu in so polzele na mimoidoče. Tina je vztrepetala in dejala kakor v mislih:

"Lepo je in grozno." Prednica jo je pogledala in dejala: "Kakor zunaj."

"Ne—tam je lepše. In še bolj se čudim, da zdržite v salemostanu. Ne rečem, da pride kdo semkaj, ki je že vse preizkusil in doživel, da pride na stara leta počivati. A da se zateče semkaj mladost, da se vklene in zaklene v te verige, to ni prav."

"Komur je dano, pride, in v Bogu je vse lahko in lepo in dobro. Vere je treba, žive, močne, trdne vere in—ljubezni."

Tina je zmajala z glavo. Rekla pa ni nič, dokler niso prišle v spalnice.

"O, to je lepo!" sta vzkliknili obe z Vando.

In res je bilo toliko solnce in beline vsepovsod, da se je človeku ne hote razširilo srce in je prosteje zadihal. V vseh prostorih se je čutila Tina redu in snažnosti in je bila vesela, ker bo Vanda spravljena tako dobro. Ko so bile že na vrtu in je Vanda stopila v stran, je dejala:

"Morda se vam res čudno zdi, da se mi tako mudi z Vando. A veste, poročila se bom iznova in bi rajša, da je Vanda pri vas, čeprav bi jo moj drugi mož rad imel pri sebi."

Sama se je začudila, da se je odkrila toliko, a je videla v prednici, da ji utegne zaupati vse, čeprav je bila med njima velika stena. In kakor da prednica vse to že zdavnaj ve, se niti ozrla ni vanjo in je odvrnila:

"Potem seveda—že razumem. Za otroka bo bolj tako."

Pri sebi pa si je mislila: kako zmešane so niti življenja zunaj in je potihem hvalila Boga, da jo je obvaroval vseh takih zmot. V dno duše se ji je zasmilila Tina in Vanda je pogledala in je dejala: "Revidiraj"—in sklenila je posebno paziti nanjo. Še sta se s Tino menili o denarnih zadevah in drugih potrebščinah, ko je pričela biti ura poldan. In je bila naglo in nežno, kakor bi pritekel otrok, se nasmehnil in odhitel dalje in je zavznilo v stolpu z mehkim, otožno-sanjativim glasom kakor odmev od onstran meja vsega daljnega. Po vsem vrtu se je razpela široka solnčna luč in pota so blestela in s samostanskega zidovja so se zagledali žarki drug v drugega in se pristrčno objeli.

Tini je bilo skoraj otožno v duši, Vanda se je zazrla vanjo z resnimi očmi in prednica je dejala:

"Zdaj moram iti—in Vanda ostane kar tukaj?"

Tini in Vandi pa so bile besede zaprt in molče so šle vse tri do izhoda.

"Zbogom, gospa," je dejala prednica, "po Vando že pridem."

Tina ji je segla v roke in se ji zahvalila in Vandi je dejala:

(Dalje prihodnjich)

March of Death G.I.

Survivor of the harrowing "March of Death" on Luzon, M/S Chester A. Konk works out his 90-day furlough in Detroit aviation plant. He says, "Take it from one that knows, I'll stand by the Red Cross, it's a really great organization. It did a lot for us on the islands."

Mali oglasi

2 hiši na eni loti

blizu Euclid Beacha. Hiša sprejema 6 sob, hiša zadaj pa 4 sobe. Cena \$6,500. Za dogovor za ogled hiš, pokličite

FITZJOHN REAL ESTATE

778 EAST 185 ST.

IV. 6988 ali IV. 6251

Naprodaj je

gostilna z D-1-2 in 3 licenco s poslopljem na vzhodni strani. Slovenska naselbina in dober promet. Ima veliko kvoto poleg velike zaloge piva in žganja. Naslov se naj pusti na Box 320, a/o Enakopravnost.

V Collinwoodu imam na prodaj med drugimi sledeče hiše

Za večjo družino, 7 sob, blizu 152 St., \$5,700.

Za eno družino, 6 sob, blizu 185 St., \$7,200.

Za 3 družine, 11 sob, velik vrt, parna gorkota, \$7,400.

Za dve družini, 12 sob, garaža, blizu Boulevard, \$10,500.

Zidana hiša za trgovino in dve družini, \$11,000.

Matt Petrovich

Real Estate & Insurance

595 E. 140 ST.

KEn. 2641 GLen. 0422

Za delavce

Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKES ZA OSKRBNICE

za poslopja v downtownu
Polni čas šest večerov v tednu
od 5.10 pop. do 1.40 zj.
Najboljša plača od ure v mestu — Stalno delo
Zahteva se izkaz državljanstva — Zglasite se
Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 901
od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah

The Ohio Bell Telephone Co.

Mali oglasi

Hiša za 4 družine,

\$7,500

v collinwoodski naselbini, blizu Holmes Ave. in E. 160 St., ter cerkve Marije Vnebovze, \$92 mesečne najemnine. Eno stanovanje je sedaj prazno. Zelo dobra investicija. Pokličite

FLOYD HOPKINS

486 E. 185 St., pri Blvd.

IV. 5511

KADAR POTREBUJETE

ZAVAROVALNINO

proti ognju, viharju, za avtomobile, šipe itd., se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich

19001 Kildeer Ave.—IV. 1874

SOUND SYSTEM

INDOOR OR OUTDOOR

Posebni popust za društva

B. J. Radio Service

1363 E. 45 St.—HEnd. 3023

OHIJSKA VINA

prodajamo na debelo in drobno

Joseph J. Smole, Jr.

6112 Glass Ave.

ZA

REVMAČNE

BOLEČI

PITA JTE

PAIN-EXPELLER

Od 1867 god. . . .

Zanesljiv liniment familiji

REDNA MESEČNA SEJA

podružnice št. 5 SMZ

se vrši vsako tretjo soboto v mesecu v sobi št. 4 Slov. nar.

doma, na St. Clair Ave.—

Asesment se pobira vsakega

25. v mesecu v SND.

Tony Krampel, tajnik

1003 E. 66 Place

OGLASAJTE V

"ENAKOPRAVNOSTI"

Bonds

Over America

Išče se

stanovanje s 4 sobami in

rasli osebi, mati in hči, za

oddati, naj pokličite

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

1200 E. 140 St.

Americans Return From German Prison Camps

Lt. Ross B. Lehman of Pottsville, Pa., left, was one of the American heroes who came back on the Swedish exchange liner Gripsholm recently. Center, wounded heroes, many with limbs gone, get their first view in many months of the New York City skyline. Lower right shows some of the repatriated American civilians, most of whom were women and children. The ship carried 1,209 repatriates, of whom 463 were sick and wounded American soldiers.

Lepa darila za vaše drage za velikonoč dobite pri

David's

Prstani z velikimi diamanti od 29.75

in vsakovrstna zlatnina za vsako priliko

Moške vse-volnene obleke vrhnje suknje in fini čevlji

DAVID'S

932-934 E. 152nd St.

(5 Points)

Poslužite se vašega kredita \$1.25 tedensko odplačevanje